ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου **1943** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **148**

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 170.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 1519 καὶ 1824 Ν. Δ. «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 1824)1942, προστίθεται ἐν συνεχείᾳ «.....Αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ ἡ συμβατικῶς καθ' ὡρισμένην ποσότητα καθορισθεῖσα ἐγγύησις, ἐὰν κατεβλήθη εἰς τίτλους παραστατικῆς χρηματικῆς ἀξίας, δύναται ν' ἀντικατασταθῇ μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν διὰ μετρητῶν, τοῦ Προέδρου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καθορίζοντος καὶ τὸ ποσὸν τούτων, ὅπερ δέον νὰ ἦ ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς συμφωνηθείσης ἐγγυήσεως».

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, προστίθεται ἐν συνεχείᾳ: «ὡς καὶ τὰ λατομεῖα, ἐφ' ὅσον οἱ μισθωταὶ τούτων διαθέτουσι βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἀποθανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ καταστήματος, ἡ παράτασις χωρεῖ ὑπὲρ τοῦ ἐπιβιοῶντος τῶν συζύγων καὶ τῶν κατιόντων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὡς καὶ τῶν στερουμένων ἄλλης περιουσίας ἀγάμων κληρονόμων θηλέων ἀδελφῶν καὶ γονέων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ζῶντος τοῦ μισθωτοῦ συνέζων καὶ συνετηροῦντο ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεχίζουν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος χρησιμοποίησιν τοῦ μισθίου ὑπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ὅρους τῆς μισθώσεως καὶ ἄνευ οὐσιώδους μεταβολῆς τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου».

3. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐπὶ καταστημάτων λειτουργούντων ἀδείᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς, οἷον φαρμακείων, ἀρτοποιείων κλπ., ἂν ὁ ἐκμισθωτής, σὺν τῇ ἐκμισθώσει τοῦ καταστήματος, παρεχώρησε καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ ἀδείας λειτουργίας τούτου, δὲν χωρεῖ ἡ διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις τῆς μισθώσεως τοῦ καταστήματος, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συμπεφωνημένου χρόνου ταύτης, ἐκτὸς ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἐκτήσατο ἑτέραν ἐπ' ὀνόματί του ἄδειαν λειτουργίας τούτου καὶ ὁ ἐκμισθωτὴς ἐκμεταλλεύεται ἕτερον ὁμοειδὲς κατάστημα».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519 Ν. Δ., ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1824 τοιούτου, προστίθεται 7ον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω :

«7. Ἐπιφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 καὶ ἐπόμ. τοῦ παρόντος ἐπὶ μισθώσεων γραφείων ἐν οἷς συστεγάζονται ἐκτὸς τοῦ μισθωτοῦ ἀσκοῦντος ἐλευθέριον ἐπάγγελμα καὶ ἕτεροι ἀσκοῦντες τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ διακοπείσης δι' οἱονδήποτε λόγον τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἡ παράτασις τῆς μισθώσεως ὡς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένους χώρους ἰσχύει ὑπὲρ τῶν ἄλλων συστεγαζομένων, ὑπεισερχομένων εἰς ἅπασας τὰς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. ὑποχρεώσεις ἐκείνου, τοῦ ἀναλογοῦντος μισθώματος ρυθμιζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν».

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ἀριθμοὶ 30.000 καὶ 20.000 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀριθμῶν 200.000 καὶ 150.000.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ περίπτωσις ιε' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Ν. Δ. 1824, καταργεῖται. Ἐπίσης καταργεῖται τὸ ἐδάφιον κε' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, προστεθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 7 τοῦ Ν. Δ. 1824.

2. Ἐν τέλει τῆς περιπτώσεως ιζ' ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 1519, προστίθεται ἐν συνεχείᾳ παράγραφος ἔχουσα οὕτως: «Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ Προάστεια μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, θεωροῦνται ὡς μία πόλις».

3. Ἐν τέλει τῆς περιπτώσεως ιθ' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1519 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ : «Δικαιοῦται ὅμως προτιμήσεως παραμονῆς ἐν τῷ μισθίῳ ὁ τοιοῦτος μισθωτής, σὺν τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν τοῦ δεκαπενταπλασίου τοῦ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλομένου μισθώματος».

4. Ἐν τέλει τῆς περιπτώσεως κα' τοῦ ἄρθρου 7 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ: «Πάντως δικαιοῦται προτιμήσεως παραμονῆς ἐν τῷ μισθίῳ ὁ ἔνοικος, ἂν δέχηται νὰ καταβάλῃ τὸ παρ' οἱουδήποτε τρίτου πράγματι προσφερόμενον μεῖζον μίσθωμα. Ἀποφάσεις ἐξώσεως, ἐκδοθεῖσαι κατ' ἀντίθεσιν τῆς παρούσης διατάξεως, καὶ μήπω ἐκτελεσθεῖσαι, ἐπὶ τῇ ἄνω προσφορᾷ καταργοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὀφείλοντος νὰ κρίνῃ καὶ ἂν τὸ παρὰ τοῦ τρίτου προσφερόμενον μίσθωμα εἶναι πραγματικόν».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 1519 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ «Αἱ ὡς ἄνω ὑποχρεώσεις βαρύνουσι τὸ Δημόσιον ὡς μισθωτήν, εἴτε πρόκειται περὶ παρατεινομένης μισθώσεως, εἴτε καὶ μήπω ληξάσης τοιαύτης.

2. Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «9. Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μισθώσεων, ἂν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως ὁ ἐκμισθωτὴς ἀνέλαβε συγχρόνως τὴν δαπάνην τοῦ καταναλισκομένου ἐν τῷ μισθίῳ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἀπαλλάσσεται τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἐπὶ πολυκατοικιῶν ἐπὶ πλέον τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ τῶν κοινοχρήστων χώρων καὶ αἱ ἐπιβλῆ-

θείσαι μετὰ τὴν 1 Ἰουλίου 1942 αὐξήσεις, καθ' οἱονδήποτε τύπον τῆς μισθοδοσίας τῶν θυρωρῶν, βαρύνουσιν ἐξ ἴσου πάντας τοὺς μισθωτὰς καὶ τὸν ἰδιοκτήτην, κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ, ἀναλόγως τοῦ παρ' ἑκάστου τούτων καταβαλλομένου καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μισθώματος, ἡ δαπάνη ὅμως τῆς λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ ἀνελκυστῆρος βαρύνει μόνον τοὺς ἐκ τῶν μισθωτῶν χρησιμοποιοῦντας αὐτόν. Ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν ἀνωτέρω ὡς καὶ πασῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων προσθέτων τοῦ μισθωτοῦ ὑποχρεώσεων συνιστᾷ λόγον ἐξώσεως κατὰ τούτου, κριτέον, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ' ὡς ἐτροποποιήθη».

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. 1519, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 παράγρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1824 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1943 τὸ μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων κατοικιῶν, ὡς καὶ τῶν μήπω ληξασῶν τοιούτων, ἐφ' ὅσον ἡ μίσθωσις συνωμολογήθη πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τοῦ 1942 προσαυξάνεται ὡς ἀκολούθως :

α') Ἐφ' ὅσον τὸ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλόμενον μίσθωμα δὲν εἶναι μεῖζον τῶν δραχμῶν 3.000, τὸ ποσοστὸν τῆς προσαυξήσεως ὁρίζεται εἰς 200 ο)ο. β') Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 3.000 οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 6.000 εἰς 250 ο)ο. γ') Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνώτερον τῶν 6.000 οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 9.000 εἰς 400 ο)ο. καὶ δ') Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνώτερον καὶ τῶν δραχμῶν 9.000 εἰς 500 ο)ο.

Ἡ κλίμαξ αὕτη ἰσχύει διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐν ᾧ προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν πόλεων, ἔνθα κατὰ τὸ ἄρθρον 45 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1519 ἰσχύει τὸ παρόν, ἡ κλίμαξ αὕτη ὁρίζεται εἰς τὰ 2)3 τῶν ἀνωτέρω ἐκ τοῦ μισθώματος ὁρίων (2.000, 4.000, 6.000 καὶ ἄνω). Ἐπὶ μισθώσεων ὅμως συναφθεισῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 31-3-1942 αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ μειώνῃ ἀναλόγως τοὺς κατὰ τὰ ἄνω συντελεστὰς αὐξήσεως ἐὰν τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου, εἶναι μεῖζον τοῦ μισθώματος τοῦ πρὸ τῆς 1-10-1941 χρόνου.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ Νομοθ. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1824) 1942 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν: α) δημοσίων (πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν), κοινοτικῶν ἢ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων (προσωπικῶς αὐτῶν καὶ τῶν συνταξιοδοτουμένων χήρας ἢ τέκνων αὐτῶν), β) θυμάτων πολέμου ἢ ἀναπήρων ἐχόντων ἀναπηρίαν 50 ο)ο καὶ ἄνω, γ) μισθωτῶν αἰχμαλώτων, δ) μονίμων τακτικῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ε) τοῦ ἀργοῦντος ὁλικῶς καὶ ἐπιδοτουμένου προσωπικοῦ τῶν ἐφημερίδων, ἂν δὲν ἐπεδόθησαν εἰς ἄλλην ἐργασίαν, στ) τῶν μετὰ τὴν 1 Μαρτίου 1941, ἕνεκα τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἐκ Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Κρήτης ἢ ἀλλοδαπῆς, συνεπείᾳ τῶν τελευταίων πολεμικῶν γεγονότων ἀπομακρυνθέντων τῆς ἑστίας των καὶ ἀλλαχοῦ προσφυγόντων, ζ) δικηγόρων, ἐφ' ὅσον τὸ καταβαλλόμενον μίσθωμα κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 δὲν εἶναι μεῖζον δραχμῶν 4.000, ἡ προσαύξησις τοῦ μισθώματος κατὰ τὴν παράγραφον 1 περίοδ. α' καὶ β' μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον τὰ πάσης πηγῆς εἰσοδήματα αὐτῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων, δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 300.000 μηνιαίως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν μίσθωσις συνωμολογήθη ὑπὸ συνοικοῦντος οἰκείου (ἀνιόντος, κατιόντος, συζύγου καὶ ἀδελφῶν) τῶν ἀνωτέρω προσώπων (δημοσίων ὑπαλλήλων κρπ.) τὸ μίσθωμα ὅμως καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου πράγματι ὑπὸ τούτων, τῶν λοιπῶν συνοικούντων οἰκείων στερουμένων παντελῶς περιουσίας ἢ οἱασδήποτε προσόδου.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. 1519 διαγράφεται ἡ ἐν ἀρχῇ φράσις. «Ἐπιφυλαττομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 7 παρόντος» καὶ ἡ ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 10, λέξις «πενταπλάσιον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «δεκαπενταπλάσιον».

2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν μισθώσεων, ἀσχέτως τῆς ἰδιότητος τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι ὁμολογουμένως πλούσιος, οἷος ἐννοεῖται ὁ ἔχων σταθερὸν μηνιαῖον εἰσόδημα αὐτὸς καὶ τὰ συνοικοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐκ πάσης πηγῆς (μισθοῦ, μισθωμάτων, μερισμάτων, κερδῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων κλπ.) δραχμὰς 650.000 καὶ ἄνω ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 9 αὔξησις τοῦ μισθώματος τοῦ Ἰουνίου 1942 προσδιορίζεται εἰς τὸ δωδεκαπλάσιον τούτου, δύναται δὲ ν' ἀνέλθῃ ἀναλόγως καὶ μέχρι τοῦ πεντηκονταπλασίου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, μετ' ἐκτίμησιν τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν τοῦ μισθωτοῦ, ἐν σχέσει πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ ἐκμισθωτοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς : «Ὑπομισθώσεις ὅμως γενόμεναι πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ πρόσφυγας συνεπείᾳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων, καὶ ἐξ ἀναποδράστου ἀνάγκης κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἰσχυραί, ἀφ' ἧς κατηρτίσθησαν διεπόμεναι ὡς πρὸς τὰς προσθέτους πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν αὐξήσεις ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος καὶ ἀφ' οὗ χρόνου συνήφθησαν».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519 Ν. Δ. προστίθενται ἐν συνεχείᾳ : «Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συνοικήσεως οἱουδήποτε προσώπου ἐκ μεγίστης καὶ ἀναποδράστου ἀνάγκης, συνεπείᾳ ἰδίᾳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἐκτιμωμένης παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν».

Ἄρθρον 9.

Τὰ διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1824) 1942 προστεθέντα εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ἐδάφ. 2, 3 καὶ 5 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

2. Οἱ ἔγοικοι τῶν οἰκοτροφείων καὶ τῶν κατ' ἐπάγγελμα ὑπεκμισθουμένων οἰκιῶν, προστατευόμενοι ὑπὸ τοῦ παρόντος καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὀφείλουσι τὸ κατὰ τὸν Ἰούνιον 1942 καταβαλλόμενον μίσθωμα, προσαυξανόμενον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συντελεστοῦ, δι' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσαυξάνεται τὸ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὀφειλόμενον μίσθωμα, ἐὰν καὶ καθόσον παρέχονται πᾶσαι αἱ συμφωνηθεῖσαι ἢ προσιδιάζουσαι εἰς τοιαύτας σχέσεις, παροχαὶ ἐν γένει, ἄλλως ὀφείλεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος ὁριζομένη προσαύξησις. Ἐὰν παρέχωνται κλινοσκεπάσματα, σινδόνια, προσόψια καὶ φωτισμός, ὑποχρεοῦται ἐπὶ πλέον ὁ μισθωτὴς εἰς πρόσθετον ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας, διὰ τὸν λόγον τοῦτον, προσαύξησιν ποσοστοῦ 200 ο)ο ἐπὶ τοῦ κατ' Ἰούνιον 1942 καταβαλλομένου μισθώματος, ἐφ' οὗ συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος, ὁ ἐκμισθωτὴς οὐδὲν δικαίωμα κέκτηται. Λυομένης τυχὸν τῆς μισθώσεως καὶ ἀποκομίζοντος τοῦ μισθωτοῦ τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν μετ' ἐπίπλων μισθώσεων ἢ ὑπομισθώσεων τὸ μίσθωμα προσαυξάνεται ὡς ἐπὶ κατοικιῶν (ἄρθρον 14 παρ. 3) τηρουμένων ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως διὰ τὴν παροχὴν κλινοσκεπασμάτων κλπ. τῶν ἐν τοῖς ἀμέσως προηγουμένοις ἐδαφίοις ὁριζομένων.

4. Προκειμένου περὶ ἐνοίκων μονίμων ἐν τοῖς ξενοδοχείοις ὕπνου, οἰκοτροφείοις καὶ ταῖς κατ' ἐπάγγελμα ὑπεκμισθουμέναις οἰκίαις, ὄντων δὲ δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ὡς καὶ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων αἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξήσεις μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρ. 9 § 3 τοῦ Ν.Δ. 1519 ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ὀφειλομένη αὔξησις μειοῦται κατὰ τόσα κλάσματα ὅσοι εἶναι οἱ ὑπομισθωταὶ (δημόσιοι ὑπάλληλοι κλπ.) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑπεκμισθουμένων δωματίων, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ κατέλθῃ πέραν τοῦ 1/2.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 ἐδάφ. 2 καὶ 21 ἐδάφ. 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοίκων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ μή.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἐν τῇ 1 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 1519 φράσις «ἐξ εὐλόγου αἰτίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀναποδράστου ἀνάγκης».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1824 τοῦ 1942 Νομ. Διατάγματος καταργεῖται.

3. Ἐν τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 1519, ὡς αὕτη τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς : «Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ἀγωγὴ ἰδιοκατοικήσεως ἐνασκεῖται καὶ πρὸ τῆς πραγματικῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ κεῖται τὸ μίσθιον».

4. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 18 παράγρ. 7 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 προθεσμία μηνὸς παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς μὴ Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος.

5. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 26 παράγρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1519, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1824 παρεχόμενον δικαίωμα ἰδιοχρήσεως ὑπὲρ τῶν ἐξ Ἠπείρου, Μακεδονίας ἢ Θράκης, συνεπείᾳ τῶν τελευταίων πολεμικῶν γεγονότων προσφυγόντων εἰς ἄλλας πόλεις, ἀσκεῖται καὶ ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«8. Ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἐξώσεως ἐπὶ ἰδιοκατοικήσει, δὲν δύναται νὰ ταχθῇ προθεσμία πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου μείζων τοῦ μηνός.»

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 1519 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἢ οἱασδήποτε ὑποχρεώσεως ὑπὸ τῶν ὁποτεδήποτε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων ἰδιοκτητῶν, ἐκμισθωτῶν α') θυμάτων ἢ ἀναπήρων τοῦ τελευταίου πολέμου, ἐχόντων ὅμως ἀναπηρίαν 50ο)ο καὶ ἄνω καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἄστεγοι καθ' ἑκατέραν τῶν ἄνω ἰδιοτήτων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ β') Δημοσίων πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἐξωθουμένων κατ' ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζεται καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἐνασκῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως εἶναι σύζυγος ἀνιὼν ἢ κατιὼν πρώτου βαθμοῦ, συνοικῶν ὅμως μετὰ τῶν ὡς ἄνω προσώπων.

2. Τὸ διὰ τοῦ Ν. Δ. 1824)1942 (ἄρθρον 3 παρ. 4) προστεθὲν εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. 1519 ἐδ. 14. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«18. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1-4 τοῦ παρόντος, τὸ τῆς ἰδιοκατοικήσεως δικαίωμα ἀργεῖ κατὰ μισθωτῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων ἢ θυμάτων καὶ ἀναπήρων τοῦ τελευταίου πολέμου, ὧν αἱ μηνιαῖαι πρόσοδοι πάσης πηγῆς αὐτῶν τε καὶ τῶν συνοικούντων μελῶν δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 500.000 δραχμάς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς συγκεντροῖ μίαν τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων καὶ δὲν ἔχει ἕτερον μισθωτήν, μὴ συγκεντροῦντα μίαν τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων.

Ἄρθρον 13

1. Τὸ διὰ τοῦ Ν. Δ. 1824)1942 προστεθὲν ἐδάφιον 13 εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«13. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν προαστείων αὐτῶν θεωροῦνται ὡς μία πόλις, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδ. 2, ὅτε ἡ προσφερομένη μίσθιος οἰκία δέον νὰ εὑρίσκηται ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως ταύτῃ περιπτώσει ὁ μὴ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δυνάμενος ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἐκμισθωτής, δικαιοῦται εἰς προσαύξησιν τοῦ μισθώματος διπλασίαν τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ περιπτώσεις ὁριζομένας».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν.Δ. 1519, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 1824 προστίθεται 15 παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

15. «Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαίωμα ἰδιοκατοικήσεως ὡς καὶ τῆς ἰδιοχρήσεως περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 26 καὶ 27 τοῦ παρόντος καταλύεται αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἐὰν οὗτος διὰ τῆς ἀπολύτως περὶ τούτου αἰτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἤθελε κρίνει ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς στεγάσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ πρὸς κατοικίαν του ἢ τῆς ἰδιοχρήσεως δὲν εἶναι μείζονες καὶ ἐπιτακτικώτεραι τῶν τοῦ μισθωτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν μισθώματος ηὐξημένου ἀπὸ τοῦ ὀκταπλασίου μέχρι τοῦ εἰκοσαπλασίου, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ. Τὸ ηὐξημένον τοῦτο μίσθωμα καταβάλλεται ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἀγωγῆς περὶ ἰδιοκατοικήσεως ἢ ἰδιοχρήσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ὑπολογίζεται βάσει τοῦ καταβαλλομένου κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 τοιούτου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 § 1 τοῦ Ν. Δ. 1824)42 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«Ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1943 τὸ μίσθωμα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένων μισθώσεων καταστημάτων, ὡς καὶ τῶν ἀπὸ τούτων ἐξαρτωμένων γραφείων, προσαυξάνεται : α) κατὰ 250 ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ὑφισταμένη σύμβασις συνήφθη ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1941 μέχρι 31 Μαρτίου 1942 καὶ β) κατὰ 450 ο)ο ἐφ' ὅσον ἡ ὑφισταμένη σύμβασις συνήφθη πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1941».

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως γ' παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 1519 δι' ὃν χρόνον αὕτη ἰσχυσε εἶναι ὅτι αὐξάνεται κατὰ 200 ο)ο τὸ μίσθωμα, ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχικὴ σύμβασις συνήφθη πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1938, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1935.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 6 τοῦ Ν. Δ. 1824)42 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐὰν ἡ μισθώτρια εἶναι Ἀνώνυμος Ἑταιρεία, ἔχουσα κα-

ταβεβλημένον κεφάλαιον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1940 τοὐλάχιστον 5.000.000 δραχμῶν, ἡ Τράπεζα, τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως δύναται ν' ἀνέλθῃ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου, μέχρι τοῦ δωδεκαπλασίου τοῦ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλομένου μισθώματος, ἀναλόγως τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν.

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 7 τοῦ Ν. Δ. 1824)42, ἀντικαθίσταται, ὡς ἕπεται :

«5. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ μισθίων χρησιμοποιουμένων ὡς ὁπλοπωλείων (καταστημάτων πωλήσεως ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν), πρατηρίων βενζίνης ὁλικῶς ἀργούντων, ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, καθ' ὅσον χρόνον δὲν λειτούργησαν παντελῶς, μικρῶν βιβλιοδετείων, μικρῶν τυπογραφείων, μικρῶν λιθογραφείων, μικρῶν κυτιοποιείων, μικρῶν βιβλιοπωλείων, καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ βιοτεχνικὰ ἢ ἐπαγγελματικὰ ἐπιμελητήρια, συνοικιακῶν κρεοπωλείων, ὁλικῶς ἀργούντων, καὶ ἐκείνων τῶν καταστημάτων, ὧν ὁ μισθωτὴς ἀπουσιάζει συνεπείᾳ στρατεύσεως ἢ αἰχμαλωσίας καὶ τῶν πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν αὐτῶν χρησιμοποιουμένων γραφείων, ἐφ' ὅσον δι' οἱονδήποτε λόγον, εἴτε συναινέσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ καὶ ἄνευ συναινέσεως τούτου, δὲν μετεβλήθη ἡ χρῆσις τοῦ μισθίου, τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθώματος, μειοῦται εἰς τὸ 1)2 τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἐδαφίῳ προσδιοριζομένου μισθώματος».

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 1824 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

1. «Ἐπὶ ξενοδοχείων ὕπνου, ἅτινα δὲν ἔχουσιν ἐπιταχθῇ διὰ πράξεων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς ἢ Ἀρχῶν Κατοχῆς. ἢ ἔχουσιν ἐπιταχθῇ ἐν μέρει μόνον οὐχὶ δὲ ἐξ ὁλοκλήρου, τὸ μίσθωμα κανονίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1519 ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 1 τοῦ παρόντος».

2. Ἐπὶ ξενοδοχείων ὕπνου ἅτινα ἔνουσιν ἐπιταχθῇ διὰ πράξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς ἢ τῶν Ἀρχῶν τῆς Κατοχῆς ἐξ ὁλοκλήρου, ὡς ἐν λειτουργίᾳ τελούντων, θεωροῦνται δὲ ἐν λειτουργίᾳ τὰ ἐπιταχθέντα μεθ' ἁπάντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπίπλων, σκευῶν κλπ. τοῦ ξενοδόχου παραμένοντος ἐν τῇ διευθύνσει καὶ διαχειρίσει τοῦ ξενοδοχείου καὶ δαπανωμένου διὰ τῶν ἐξόδων λειτουργίας, οἷα τὰ πλυντικὰ λινοθήκης, καθαριότης, ὑπηρεσία κλπ. τὸ μίσθωμα διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 καὶ ἐπέκεινα χρονικὸν διάστημα ὁρίζεται σταθερὸν εἰς ποσοστὸν 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τοῦ 1942 καταβαλλομένης εἰς τὸν κύριον τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποζημιώσεως, τοῦ ποσοστοῦ τούτου μὴ ἐκτεινομένου ἐπὶ πάσης ἄλλης μετὰ τὴν ἄνω χρονολογίαν (τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1942) δοθείσης ἢ δοθησομένης ἀποζημιώσεως εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ξενοδοχείου. Καταβαλλομένη ἀποζημίωσις νοεῖται τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χαρτοσήμου καὶ κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου ποσόν.

Προκειμένου περὶ ξενοδοχείων ἐπιταχθέντων ὡς ἐν λειτουργίᾳ τελούντων μετὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1942 τὸ ποσοστὸν 15 ο)ο λαμβάνεται ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ξενοδόχος παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἐὰν τὸ ξενοδοχεῖον ἦτο ἐπιτεταγμένον ὡς ἐν λειτουργίᾳ κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1942 κατὰ τὰ κατοῦντα ἐπὶ ἄλλων ξενοδοχείων τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ πόλεως.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων.

3. Ἐπὶ ξενοδοχείων ἐπιτεταγμένων ἐξ ὁλοκλήρου καὶ μὴ τελούντων ἐν λειτουργίᾳ, θεωροῦνται δὲ τοιαῦτα τὰ ἐπιταχθέντα μὲν μεθ' ὅλων τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν των, τοῦ ξενοδόχου ὅμως ἀποξενωθέντος ἀπὸ τῆς διευθύνσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ξενοδοχείου καὶ δι' οὐδεμιᾶς δαπάνης λειτουργίας τοῦ ξενοδοχείου, τὸ πληρωτέον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μίσθωμα ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942 ὁρίζεται εἰς τὸ ἑπταπλάσιον τοῦ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλομένου μισθώματος ὅπερ ὅμως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν ξενοδόχον καταβαλλομένης ποζημιώσεως.

4. Ἐπὶ ἐπιτεταγμένων ξενοδοχείων ὕπνου ἢ ὕπνου καὶ φαγητοῦ, κλινικῶν καὶ νοσοκομείων, ἐκμεμισθωμένων εἴτε μεθ' ὅλων τῶν ἐπίπλων, σκευῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, εἴτε μετὰ μέρους μόνον αὐτῶν, τοῦ ὑπολοίπου τούτων προστεθέντος ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν τὸ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἀνῆκον ποσοστὸν ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου λόγῳ τῆς ἐπιτάξεως καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως, ἥτις καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

5. Ἐπὶ ξενοδοχείων ὕπνου ἐπιταχθέντων ἐξ ὁλοκλήρου, ἐξ ὧν ὁ μισθωτὴς παρέλαβε κατὰ τὴν ἐπίταξιν τὰ ἐν τῷ μισθίῳ ἔπιπλα καὶ σκεύη, τὸ μίσθωμα προσαυξάνεται κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταβαλλόμενον ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀνεξαρτήτως πάσης ἑτέρας ἀποζημιώσεως παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν μισθωτήν.

6. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ προσαύξησις τοῦ μισθώματος δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ ἑπταπλασίου τοῦ κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1942 καταβαλλομένου μισθώματος.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 34, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1824 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παρατεινομένων μισθώσεων, ὡς καὶ τῶν μήπω ληξασῶν τοιούτων ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ἐκμισθωτοῦ καὶ τοῦ χρόνου τῆς καταρτίσεως τῆς συμβάσεως, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι μεταγενέστερος τῆς 1 Μαΐου 1942 καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἑφεξῆς χρονικὸν διάστημα, αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, λαμβάνων ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθείσας συνθήκας καὶ τὴν συνεπείᾳ τούτου τυχὸν ἐπαύξησιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀνωτέρω μισθίων εἰς ὄφελος τοῦ μισθωτοῦ, δύναται ἢ α') νὰ προσαρμόσῃ τὸ μίσθωμα εἰς τὸ προσῆκον μέτρον, ὅπερ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι μεῖζον τοῦ τριακονταπλασίου τοῦ συμβατικῶς καθορισθέντος τοιούτου, ἢ β') νὰ ὁρίσῃ τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς εἶδος ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ μισθίου ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ τούτων εἶναι ἐφικτή, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν συναμένων νὰ ἐναποθηκευθῶσι προϊόντων τοῦ μισθίου. Πρὸς τοῦτο ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὰς κρατούσας τοπικὰς συνηθείας, τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δαπάνας καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τοῦ μισθίου καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεώς του ἀπαραίτητα στοιχεῖα, καθορίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του προκειμένου μὲν περὶ καταβολῆς τοῦ μισθώματος εἰς εἶδος τὴν ποσότητα τοῦ καταβλητέου ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων προϊόντων τοῦ μισθίου εἴδους, τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν τυχὸν ἀναγκαιοῦσαν συμμετοχὴν τοῦ ἐκμισθωτοῦ εἰς τὰς δαπάνας καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τοῦ μισθίου, καθοριζομένου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τοῦ καταβλητέου ποσοῦ, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς καταβολῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν συνεπειῶν ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τούτου. Ἐν γένει δὲ ρυθμίζει διὰ τῆς

αὐτῆς ἀποφάσεώς του πᾶσαν μεταξὺ μισθωτοῦ καὶ ἐκμισθωτοῦ διαφορὰν τῶν περὶ τούτου καλλιεργείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μισθίου κλπ. κατὰ τὴν κρίσιν δικαίου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρός. Τ' ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἂν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 1519 ἐρρυθμίσθη συμβατικῶς ἢ δικαστικῇ ἀποφάσει τὸ μίσθωμα, ἀλλὰ διὰ τὸν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἢ συμβιβασμοῦ χρόνον.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. Δ. 1519) 1942 καταργεῖται καὶ ἀντὶ ταύτης τίθεται ἡ ἑξῆς:

«Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἀλευρομύλων, συναφθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1942, ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς δὲν προτιμᾷ τὴν λῆψιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ. ὁριζομένων αὐξήσεων τοῦ μισθώματος, εἰς ἃς τυχὸν περιπτώσεις χορηγοῦνται τοιαῦτα.

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. Δ. 1519 ἀντικαθίσταται οὕτως:

«Ἐπὶ μισθώσεων ἀγροτικῶν ἀκινήτων, αἵτινες, εἴτε βάσει τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως, εἴτε δι' ἀναμισθώσεως διήρκεσαν ἐπὶ συνεχῆ δεκαετίαν τοὐλάχιστον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ παρόντος πολέμου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης. Τὸ ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων ὀφειλόμενον μίσθωμα ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ μισθώματος τοῦ Ἰουλίου 1942».

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ὡς ἀντικατεστάθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1824)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: 1. «Ἐπὶ πάσης πρὸς τὸ Δημόσιον μισθώσεως, συναφθείσης πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1942, καταβάλλεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 μίσθωμα αὐξημένον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 1519 ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀκινήτων ἐπιτεταγμένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἢ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, τοὺς Σ.Ε.Κ., τοὺς ΣΠΑΠ, τὴν Ἡλεκτρικὴν Ἑταιρείαν Μεταφορῶν, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Θεσσαλονίκης καὶ τὴν Ἑταιρείαν Ὑπεγγύων Προσόδων, ἐφ' ὅσον ἡ μίσθωσις ἢ ἡ ἐπίταξις ἐγένετο πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1942.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 36 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 προστίθεται 3 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπὶ πάσης ἐπιτάξεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς ἢ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ἔστω καὶ μετατραπείσης εἰς μίσθωσιν, γενομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1942 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐὰν τὸ καθορισθὲν καὶ καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶναι ἔλαττον τοῦ κατὰ τὸν Ἰούλιον 1942 καταβαλλομένου ἢ καταβλητέου μισθώματος, ηὐξημένου κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 21 ὁριζόμενον ποσοστόν, ἀναλόγως τοῦ χρόνου, καθ' ὃν συνήφθη ἡ μίσθωσις, δι' ἣν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μίσθωμα τοῦ Ἰουνίου 1942, προσαυξάνεται μέχρι τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1943».

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐὰν τὸ καθορισθὲν καὶ καταβαλλόμενον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μίσθωμα, εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὀκταπλασίου τοῦ κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1941 καταβαλλομένου ἢ καταβλητέου μισθώματος οὐδεμία παρέχεται αὔξησις, ἐὰν δὲ εἶναι ἔλαττον τοῦ ὀκταπλασίου παρέχονται αὐξήσεις μέχρι συμπληρώσεως τούτου.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 40 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 5 τοῦ Ν. Δ. 1824)1942, ἀντικαθίσταται καὶ προστίθενται 4, 5 καὶ 6 παράγραφοι εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιταχθέντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀστικοῦ ἀκινήτου διὰ πράξεων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς ἢ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ λύσῃ τὴν μετὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ μισθωτικὴν σχέσιν κοινοποιῶν αὐτῷ ἐξώδικον περὶ τούτου δήλωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ μηνὸς ἀπὸ τῆς διαταχθησομένης ἐπιτάξεως. Ἡ ἀποζημίωσις ἀνήκει εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἂν ἡ ἐπίταξις ὁλικὴ οὖσα περιορίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου, ὡς τοῦτο εἶχεν ἀρχικῶς ἐκμισθωθῇ, ἂν ὅμως ἡ ἐπίταξις περιλαμβάνῃ καὶ τὴν χρῆσιν ἐπίπλων, σκευῶν μηχανημάτων, ἐργαλείων κλπ., ἀνηκόντων εἰς τὸν μισθωτήν, ἢ ἐὰν ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων ἐγένοντο εἰς τὸ μίσθιον προσθῆκαι καὶ ἄλλα κτίσματα δαπάναις τοῦ μισθωτοῦ ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις περιέρχεται τῷ μισθωτῇ, ὀφείλοντι ὅμως νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 τὸ πενταπλάσιον τοῦ κατ' Ἰούνιον 1942 καταβλητέου μισθώματος ἢ τοῦ ἀναλογοῦντος καταβλητέου τοιούτου εἰς τὸ ἐπιταχθὲν μέρος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου.

«4. Ἐν περιπτώσει ἀνεγέρσεως τοῦ μισθίου διὰ δαπάνης τοῦ μισθωτοῦ, ἥτις ἐθεωρήθη ὡς μόνον μίσθωμα τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου τῆς μισθώσεως ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις ἀνήκει εἰς τὸν μισθωτήν, ἀπαλλασσόμενον καὶ πάσης ἄλλης αὐξήσεως ἐπὶ τοῦ προκαταβολικῶς καταβληθέντος μισθώματος.

«5. Ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς ἐπιτάξεως τὸ μίσθιον ἀποδίδεται τῷ μισθωτῇ κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου τούτου, πλὴν τῆς κατὰ τὴν 1ην παράγραφον περιπτώσεως τῆς λύσεως τῆς μισθώσεως διὰ δηλώσεως τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐξεδόθη τελεσίδικος ἀπόφασις διατάσσουσα τὴν ἔξωσιν πρὸ τῆς λύσεως τῆς ἐπιτάξεως.

«6. Ἐπὶ ἐπιτάξεως θεάτρων ἢ κινηματογράφων ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς τὸ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν καταβλητέον μίσθωμα αὐτῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου βάσει τῆς καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ἀναλόγως τοῦ ὑπὸ τῶν ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων καταβαλλομένου μισθώματος.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθενται παράγραφοι 8, 9 καὶ 10, ἔχουσαι ὡς ἑξῆς:

«8. Ἐπὶ ἀγωγῆς ἐξώσεως λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ μισθώματος καὶ ἂν αὕτη ἔχῃ συνομολογηθῇ ὡς διαλυτικὸς ὅρος τῆς μισθώσεως, ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ κατ' ἔφεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν δικάζοντος δικαστηρίου καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων μετὰ τῶν ὁρισθέντων δικαστικῶν ἐξόδων ἐπάγεται τὴν κατάργησιν τῆς δίκης, ἐκτὸς ἐὰν κατ' ἐπανάληψιν ἐκρίθη δύστροπος ὁ μισθωτὴς περὶ τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ Δικαστηρίου».

«9. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπάγεται ἐπὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων περὶ ἐξώσεως ἕνεκα τοῦ ἀνωτέρω λόγου ἡ καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων μετὰ τῶν ἐξόδων κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος».

«10. Ἀποφάσεις διατάσσουσαι τὴν ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ λόγῳ καθυστερήσεως μισθώματος, καὶ ἂν αὕτη συνωμολογήθη ὡς διαλυτικὸς ὅρος, καταστᾶσαι δὲ τελεσίδικοι ἢ ἀμετάκλητοι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι, δι' οἱονδήποτε λόγον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀποβάλλουσι πᾶσαν αὐτῶν ἰσχὺν ἐὰν ὁ ἐξωθούμενος μισθωτὴς ἤθελε καταβάλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἅπαντα τὰ μισθώματα διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων διετάχθη ἡ ἔξωσις, μετὰ τῶν ὁρισθέντων δικαστικῶν ἐξόδων».

Ἄρθρον 22.

1. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 43 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Πρόεδρος δύναται ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἀποφάσεως περὶ ἐξώσεως μέχρι 3 μηνῶν ὑπὸ ὅρον ἢ μή».

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ διὰ τοῦ Ν. Δ. 1824)1942 (ἄρθρον 7) προστεθὲν εἰς τὸ Ν. Δ. 1519)1942 ἄρθρον 45β' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἐπὶ πωλήσεων οἰκιῶν γενομένων μετὰ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου 1941 καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ ἰδιοκτητῶν μὴ ἐχόντων νῦν αὐτῶν, ἢ τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων προσώπων, ἑτέραν οἰκίαν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἢ ἐχόντων μὲν τοιαύτην, ἐξ ἧς ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ ἐν ᾗ δὲν ὑφίσταται χῶρος ἐλεύθερος μισθώσεως, κατάλληλος πρὸς κατοικίαν, ἂν ὁ πωλητὴς παρέμεινεν ὑφ' οἱονδήποτε τύπον ἐν τῷ πωληθέντι ἀκινήτῳ ἢ τμήματι αὐτοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς κατοικίαν, δικαιοῦται νὰ παρσμείνῃ ἐν αὐτῇ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας πρὸς ἐκκένωσιν καὶ παράδοσιν ταύτης, τῆς διεπούσης τούτους σχέσεως ἐν τῷ μέλλοντι λογιζομένης ὡς μισθώσεως καὶ ἐπὶ καταβολῇ ἀνταλλάγματος τῆς χρήσεως, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ προσδιορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τὸ ὁποῖον πάντως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ χρόνου πωλήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τοῦ ὀκταπλασίου, οὐδὲ μεῖζον τοῦ δεκαπενταπλασίου τοῦ κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1940 καταβαλλομένου μισθώματος, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς σχέσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας παρέμεινε, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1943, διὰ δὲ τὸ πρότερον χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς λήξεως τῆς σχέσεως, δυνάμει τῆς ὁποίας παρέμεινε, καταβάλλεται τὸ ὑπὸ τῆς προϊσχυούσης διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν τῶν περὶ προσαυξήσεως τοῦ μισθώματος τοῦ ἄρθρου 9 ἐδ. 1.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)42 Ν. Δ. ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 1824 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ μίσθωμα τῶν τε ἀναγκαστικῶς παρατεινομένων καὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων τῶν κινηματογράφων καὶ θεάτρων καθορίζεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1943 εἰς δραχμὰς ὡς ἑξῆς:

Α) Ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα συνωμολογήθη διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως, ἔστω καὶ μὲ ἠγγυημένον ἐλάχιστον μίσθωμα ἢ εἰς πάγιον τοιοῦτον μετὰ προσαυξήσεως τούτου λόγῳ αὐξήσεως τυχὸν τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων ἢ καὶ εἰς μικτὸν τοιοῦτον: α) Ἐ ι τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κινηματογράφων πρώτης προβολῆς (ἐν αἷς καὶ μόνον λειτουργοῦσι τοιοῦτοι) καὶ τῶν κεντρικῶν θεάτρων εἰς τὰ δέκα πέντε καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15,1/2 ο/ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως, β) ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κινηματογράφων δευτέρας προβολῆς καὶ τῶν συνοικιακῶν θεάτρων εἰς τὰ δέκα τρία καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (13.1/2 ο/ο), γ) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Περαιεῖ Κινηματογράφων εἰς τὰ 9 ο)ο, δ) ἐπὶ τῶν εἰς ἄλλας πόλεις ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς λειτουργούντων θεάτρων καὶ κινηματογράφων εἰς πέντε ἕως ἕνδεκα τοῖς ἑκατὸν (5—11 ο/ο) κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν, ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει, τὰς εἰς αὐτὴν προσιδιαζούσας συνθήκας.

Ἐπὶ θεατρικῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιχειρήσεων, δι' ἃς διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως συνωμολογήθη μίσθωμα εἰς ποσοστὸν ἐπὶ ὡρισμένου ἀριθμοῦ παραστάσεων, τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενον ποσοστὸν λαμβάνεται μόνον ἐκ τῶν παραστάσεων τούτων.

Γ) Ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα συνωμολογήθη διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως κατὰ τρόπον διάφορον τῶν ἀνωτέρω ἐν παραγράφῳ Α προβλεπομένων, καθορίζεται ὡσαύτως εἰς δραχμὰς ὡς ἑξῆς: α) Ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Κινηματογράφων πρώτης προβολῆς καὶ τῶν Κεντρικῶν Θεάτρων εἰς τὰ δέκα τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (14 ο/ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως, β) ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κινηματογράφων δευτέρας προβολῆς καὶ τῶν συνοικιακῶν Θεάτρων εἰς τὰ δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12 ο/ο), γ) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ Κινηματογράφων εἰς τὰ ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 ο/ο), δ) ἐπὶ τῶν εἰς ἄλλας πόλεις ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς λειτουργούντων κινηματογράφων καὶ θεάτρων εἰς πέντε ἕως ἕνδεκα τοῖς ἑκατὸν (5—11 ο/ο) κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει τὰς εἰς αὐτὴν προσιδιαζούσας συνθήκας. Ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις τῆς ἐπιχειρήσεως νοοῦνται αἱ πραγματοποιούμεναι τοιαῦται ἐκ τῶν εἰσιτηρίων ἄνευ μόνον τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον καταβαλλομένου φόρου Δημοσίων θεαμάτων καὶ τῶν ἄλλων εἰσφορῶν ἢ τελῶν ὑπὲρ εἰδικῶν Ταμείων ἢ ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν (Ἐθνικοῦ Θεάτρου, Σωματείου Ἠθοποιῶν κλπ.).

2) Ἐπὶ τῶν μήπω ληξασῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω μισθώσεων ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς ὑπεβλήθη εἰς δαπάνας διὰ τὴν μεταστροπὴν καὶ βελτίωσιν τοῦ μισθίου, τὸ μίσθωμα καθορίζεται: α) Εἰς τὰ πέντε ἕως δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5–12 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις κινηματογράφων πρώτης προβολῆς καὶ τῶν κεντρικῶν θεάτρων, β) εἰς τὰ πέντε ἕως δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5–10 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κινηματογράφων δευτέρας προβολῆς καὶ τῶν συνοικιακῶν θεάτρων, γ) εἰς τὰ πέντε ἕως ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5–7 ο)ο) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κινηματογράφων καὶ δ) εἰς τὰ πέντε ἕως ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5–9 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν κινηματογράφων καὶ θεάτρων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Τ' ἀνωτέρω περὶ ἠλαττωμένου ποσοστοῦ μισθώματος, λόγῳ δαπανῶν ἐφαρμόζονται καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ μισθωτὴς ἔχει προβῇ εἰς ἐγκαταστάσεις, ἐξαιρέσει τῶν μηχανημάτων προβολῆς καὶ ὁμιλοῦντος ἢ ἔχει τοποθετήσει ἐν τῷ μισθίῳ ἀντικείμενα χρήσιμα διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ μισθίου ὡς κινηματογράφου ἢ θεάτρου (οἷον τοποθέτησις καθισμάτων, ἐπίπλων κλπ.).

3. Ἡ προηγουμένη παράγραφος 2 δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ μισθώσεων κινηματογράφων ἢ θεάτρων λειτουργούντων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐφ' ὧν τὸ μίσθωμα συνεφωνήθη ἀρχικῶς εἴτε εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεως τῆς ἐπιχειρήσεως, εἴτε εἰς πάγιον τοιοῦτον μετὰ προσαυξήσεως τούτου, λόγῳ αὐξήσεως τυχὸν τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων εἴτε καὶ εἰς μικτὸν τοιοῦτον, ἐν αἷς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀσχέτως ἂν ὁ ἐκμισθωτὴς ἢ ὁ μισθωτὴς εἶναι νομικὸν ἢ φυσικὸν πρόσωπον.

5. Ἐπὶ ὑπομισθώσεων θεάτρων καὶ κινηματογράφων καθ' ἃς τὸ μίσθωμα συνωμολογήθη ἐπὶ ποσοστοῖς μὲ ἐλάχιστον μίσθωμα, προέβη δ' ὁ ὑπομισθωτὴς εἰς ὑπεκμίσθωσιν τοῦ μισθίου ἐπίσης ἐπὶ ποσοστοῖς μὲ ἐλάχιστον μίσθωμα, τὸ πρὸς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν καταβλητέον μίσθωμα, ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχικὴ μίσθωσις δὲν ἔληξεν εἰσέτι, μειοῦται ἀναλόγως πρὸς τὴν διὰ τοῦ παρόντος γιγνομένην μείωσιν τοῦ ἐπὶ ποσοστοῖς μισθώματος τοῦ καταβλητέου ὑπὸ τοῦ ὑπομισθωτοῦ πρὸς τὸν ὑπεκμισθωτήν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραμένῃ ἡ αὐτὴ ἀναλογία μεταξὺ μισθώματος καὶ ὑπομισθώματος οἵα ὑπῆρχε κατὰ τὰς ἀρχικὰς συμβάσεις μισθώσεως καὶ ὑπομισθώσεως.

6. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ 1824)1942 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Ἐπί τε τῶν ἀναγκαστικῶς παρατεινομένων καὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων τῶν κινηματογράφων καὶ θεάτρων ἐν γένει ὁποτεδήποτε συναφθεισῶν,τὸ μίσθωμα ὁρίζεται κατὰ μῆνα διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐπταπλάσιον, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς τὸ πενταπλάσιον τοῦ μισθώματος, ὅπερ ὠφείλετο, διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1941 ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως, ἀσχέτως χρόνου καταβολῆς καὶ δι' ὅσους μῆνας ὠφείλετο νὰ καταβληθῇ μίσθωμα κατὰ τὸ ὀκτάμηνον τοῦτο διάστημα δυνάμει τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς κινηματογράφους καὶ θέατρα θερινῆς ἀποκλειστικῶς λειτουργίας τὸ μίσθωμα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονικῆς περιόδου ὁρίζεται ἐν τῷ συνόλῳ διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἑπταπλάσιον, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς τὸ πενταπλάσιον τοῦ μισθώματος ὅπερ ὠφείλετο κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1941 διάστημα. Πάντως ὅμως τὸ τοιοῦτον μίσθωμα δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ συμβατικῶς συνομολογηθέντος μισθώματος διὰ τὴν περυσινὴν θερινὴν περίοδον.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1941 καὶ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1941 τοιούτου, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν παντάπασιν αἱ ἐν ταῖς συμβάσεσιν μισθώσεως τυχὸν ὑπάρχουσαι τιμαριθμικαὶ ρῆτραι οὖσαι ἀνίσχυροι.

7. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος παρατεινομένων μισθώσεων θεάτρων καὶ κινηματογράφων τῶν γενομένων ἀποκλειστικῶς διὰ θερινὴν περίοδον, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται, ἐφ'ὅσον τὸ τοιοῦτον δὲν ἐπιφέρει εἰς αὐτὸν ἀναπότρεπτον βλάβην, ν' ἀποδίδῃ τὸ μίσθιον εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν διὰ τὴν ὑπὸ τούτου ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑποχρεουμένου νὰ ἐπιμελῆται τῆς διατηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ μισθωτοῦ εἰς ἣν κατάστασιν τὰς παρέλαβεν, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημίων βλαβῶν εἰς ταύτας. Ἐν ἀρνήσει τοῦ μισθωτοῦ,ὅπως ἀποδώσῃ τὸ μίσθιον εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἢ ἐν ἀρνήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὅπως μετὰ τὴν λῆξιν ταύτης παροδώσῃ ἐκ νέου τὸ μίσθιον εἰς τὸν μισθωτήν, διατάσσεται τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζοντος ἀμετακλήτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπομ. Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ μὴ δικαιουμένου δι' οἱονδήποτε λόγον ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 25.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 1824)42 προστεθὲν εἰς τὸ Ν.Δ. 1519)42 ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 45γ' καταργεῖται. Τὰ τυχὸν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς καταργουμένης διατάξεως ἐπιστραφέντα μισθώματα δὲν ἀναζητοῦνται.

Ἄρθρον 26.

Ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων καταστημάτων, ἐν περιπτώσει ὁλικῆς ἄνευ ἐπίπλων ὑπομισθώσεως, αἱ διὰ τοῦ παρόντος παρεχόμεναι ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ὑπομισθωτοῦ ὑπομισθώματος αὐξήσεις, κατανέμονται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς δὲν προτιμᾷ νὰ λάβῃ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένας αὐξήσεις ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος κατὰ τὰ 2)3 μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, κατὰ τὸ 1)3 δὲ ὑπὲρ τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ, τοῦ ὑπομισθωτοῦ ὄντος ὑποχρέου, ἀφ' ἧς ἐγγράφως τῷ κοινοποιηθῇ ἡ ἀρχικὴ ὑπεκμίσθωσις, ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν ἀπ' εὐθείας.

Ἐν περιπτώσει δὲ μερικῆς ἢ ὁλικῆς μετ' ἐπίπλων ἀνηκόντων εἰς τὸν μισθωτὴν ὑπεκμισθώσεως αἱ προσαυξήσεις τοῦ ὑπομισθώματος μετ' ἐπίπλων κατανέμονται κατὰ τὸ 1)3 μὲν εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, κατὰ δὲ τὰ 2)3 εἰς τὸν ὑπεκμισθωτήν.

Ἄρθρον 27.

Ἐπὶ μερικῆς ὑπομισθώσεως καταστημάτων, γενομένης ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συνεπείᾳ ἀργίας ἢ περιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ κατ' ἀκολουθίαν τῶν πολεμικῶν γεγονότων, αἰτήσει τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικαιοῦται νὰ καθορίζῃ τὸν χρησιμοποιηθησόμενον παρ' ἑκάστου χῶρον καὶ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τοῦτον μίσθωμα, βάσει τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτήν τοιούτου.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Ν.Δ. 1519)42 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. δὲν ἐφαρμόζονται διὰ μισθώσεις συναφθεῖσας μετὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1943».

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

Ὅπου τὸ πρῶτον διὰ τοῦ παρόντος ἀναγνωρίζεται δικαίωμα ἰδιοκατοικήσεως, τοῦτο δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος,ἄνευ προηγουμένης δηλώσεως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος δύναται νὰ ἐπιδοθῇ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 περίπτωσις 1 τοῦ Ν. Δ. 1519 ἀπαιτουμένη δήλωσις.

Ἄρθρον 30.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 1519)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύν των πᾶσαι αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως, ἐκδοθεῖσαι διὰ λόγον ἢ προϋπόθεσιν μὴ ἀναγνωριζόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν.Δ. 1519)42 ὡς ἰσχύει, τροποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 1824)42 καὶ τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξετελέσθησαν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὰ διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιδικασθέντα ἔξοδα, τέλη καὶ ἔξοδα ἐπιταγῆς, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ὁ ἡττηθεὶς διάδικος, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος».

Ἡ προθεσμία αὕτη τοῦ μηνὸς πρὸς καταβολὴν τῶν ἐξόδων κλπ. ὑφίσταται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ἐκδοθείσας ἀποφάσεις. Ἡ δὲ περαιτέρω καθυστέρησις ἀποτελεῖ λόγον ἐξώσεως ἐὰν ὀφείληται εἰς δυστροπίαν τοῦ μισθωτοῦ.

Ἄρθρον 31.

1. Ἡ προστεθεῖσα διὰ τοῦ παρόντος παράγραφος 16 εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Διατάγματος 1519)1942 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐκδοθεισῶν καὶ μήπω ἐκτελεσθεισῶν ἀποφάσεων ἐξώσεως ἐπὶ τῷ τέλει ἰδιοκατοικήσεως ἢ ἰδιοχρήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ τοιούτου δικαιώματος, ἐπὶ ἐκκλητῶν μὲν ἀποφάσεων ἀποφαίνεται τὸ Ἐφετεῖον,δικάζον κατ' ἔφεσιν, μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, ἐπὶ τελεσιδίκων δὲ ἀποφάσεων μήπω καὶ τούτων ἐκτελεσθεισῶν δύναται νὰ ὑποβληθῇ αὐτοτελὴς αἴτησις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκδικαζομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ', ὡς ἰσχύει τροποποιηθείς. Διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς τοιαύτης αἰτήσεως καθίσταται αὐτοδικαίως ἀνίσχυρος ἡ ἀπόφασις περὶ ἐξώσεως, πλὴν τῶν περὶ ἐξόδων καὶ τελῶν διατάξεών της.

2. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀποφάσεων ἰδιοκατοικήσεως ὑπὲρ θυμάτων πολέμου ἢ δημοσίᾳ ὠφελείας, περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 1519, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος.

3. Τὰς ἐκ τοῦ παρόντος καὶ τῶν δι' αὐτοῦ τροποποιουμένων Ν.Δ. «περὶ ἐνοικιοστασίου» ἀγωγάς, ἐν ἀδυναμίᾳ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, δύνανται νὰ ἀσκήσωσι: 1) ἡ σύζυγος αὐτοῦ, 2) ἐν ἐλλείψει αὐτῆς οἱ κατιόντες του, 3) ἐν ἐλλείψει τοιούτων οἱ ἀντιόντες αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συνώκουν μετὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ.

4. Ὅπου τοῦ παρόντος νόμου γίνεται λόγος περὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων νοοῦνται καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί.

Ἄρθρον 32.

1. Διὰ Διαταγμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τῶν Νομ. Διαταγμάτων 1519)42, 1824)42 καὶ τοῦ παρόντος.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα δι' ἀποφάσεώς του συστήσῃ πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ συγκειμένην ὡς μελῶν ἐξ ἀνωτέρων δικαστικῶν, ἢ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς μελέτην τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ σύνταξιν σχεδίου νόμου ρυθμίσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐν γένει παρακολούθησιν ζητημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῶν ἑκάστοτε ληπτέων νομοθετικῶν μέτρων. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς προσλαμβάνει ὡς Γραμματέα αὐτῆς ἕνα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ὡς ἀποζημίωσις δραχμαὶ 2000 εἰς ἕκαστον κατὰ συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Ε. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.